

Sygn. akt IX Ka 272/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Mirosław Wiśniewski

Sędziowie SSO Marzena Polak (spr.)

SSO Rafał Sadowski

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2014 roku

sprawy ***K. K. oskarżonego o przestępstwo z art. 158 § 1 kk***

oraz oskarżonego D. W. o przestępstwo z art. 158 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 20 marca 2014 roku sygn. akt VIII K 1849/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 49§ 1 kk orzeka w stosunku do każdego z oskarżonych środki karny i tytułem tego, zasądza od każdego z oskarżonych świadczenia pieniężne w kwotach po 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia każdego z oskarżonych od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 272/14

UZASADNIENIE

K. K. i D. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dn. 20.03.2014r. wydanym w sprawie VIII K 1849/13 zostali uznani za winnych popełnienia zarzucanych im czynów, tj. występków z art. 158 § 1 kk i po zastosowaniu art. 59 § 1 kk oraz ustalając, że społeczna szkodliwość tych czynów wobec pojednania z pokrzywdzonym P. O., nie jest znaczna, odstępuje od wymierzenia kary. Nadto Sąd zwolnił oskarżonych od opłaty, a poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator. Zaskarżając to orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonych zarzucił mu:

1) obrazę prawa materialnego, to jest art. 59 § 1 kk, polegającą na odstąpieniu od wymierzenia kary bez równoczesnego orzeczenia środka karnego w sytuacji, gdy orzeczenie tego środka przy odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie art. 59 § 1 kk jest obligatoryjne.

2) obrazę prawa procesowego, tj. art. 413 § 2 pkt 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na pominięciu w opisie przypisanego oskarżonym czynu znamienia narażenie pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę orzeczenia poprzez:

1. uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonym w pkt I wyroku poprzez wskazanie, iż działanie oskarżonych naraziło pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo naruszenia czynności narządu lub rozstroju zdrowia trwającego dłużej niż 7 dni, tj. skutku z art. 157 § 1 kk;

2. orzeczenie na podstawie art. 46 § 1 kk wobec oskarżonych środka karnego w postaci częściowego zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego w kwocie co najmniej po 1.000 złotych;

3. utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo jest zasadna.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod pełną ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnotowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, w żadnym przypadku Sąd Okręgowy nie dopatrył się także uchybienia przepisom postępowania karnego. Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonych. Brak też przesłanek do formułowania twierdzeń, iż niedające się usunąć wątpliwości, rozstrzygnięte miałyby być wbrew regule wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, a sprowadzające się do zasady in dubio pro reo.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonych, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz właściwa, zgodna z wymogami art. 7 kpk, ocena wszystkich dowodów, doprowadziły Sąd Rejonowy do w pełni trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego. Sąd II instancji w całej rozciągłości aprobuje te ustalenia, które to znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, traktując je jako własne. Sprawstwo przedmiotowego czynu przez oskarżonych wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość.

Jednakże, należy zgodzić się ze skarżącym, iż Sąd meriti błędnie nie orzekł środka karnego - do czego obligował go treść przepisu, na podstawie którego Sąd meriti odstąpił od wymierzenia kary. Zgodnie z treścią przepisu art. 49 par. 1 kk, Sąd Okręgowy orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego, albowiem ten przepis przewiduje orzeczenie konkretnego rodzaju środka karnego, w przypadku zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Sąd Okręgowy nie uwzględnił zaś wniosku o uzupełnienie opisu zarzucanego oskarżonym czynu, albowiem – w ocenie sądu Okręgowego – uchybienie owo jest nieznaczące i nie ma wpływu na treść wyroku. Opis jest wprawdzie bardzo zwięzły, jednakże zawiera wszystkie elementy niezbędne dla prawidłowej oceny kwalifikacji prawnej czynu. W opisie jest określenie „dokonali pobicia” – co w powiązaniu z przyjętą prawidłową kwalifikacją, daje jasny obraz czynu przestępczego. Ponadto, opisany w zarzucie sposób działania - uderzenia w głowę – wskazuje jednoznacznie na wystąpienie zagrożenia dla życia i zdrowia pokrzywdzonego, o którym traktuje art. 158 par. 1 kk

Ponadto, Sąd Okręgowy nie dopatrył się tego rodzaju uchybień, które stanowiłyby przesłankę bezwzględnej przyczyny odwoławczej, i które stanowiłyby podstawę do uchylenia wyroku.

O kosztach postępowania za obie instancje, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie obowiązujących przepisów.